

<b>disputants-חולקים</b> נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- <b>מקרא-key:</b>	<b>statement-מ"ר</b> קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! <b>ראיה-proof</b>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מזמרא	תני רב יוסף:											
שארה - זו קרוב בשר, שלא ינהג בה מנהג פרסיים, שמשמשין מטותיהן בלבושיהן.												
מסייע ליה לרב הונא												
האומר אי אפשי אלא אני בבגדי והיא בבגדה - יוציא ונותן כתובה.	דאמר רב הונא:											
אפילו עני שבישראל וכו'.	רבי יהודה:											
מכלל דת"ק סבר: הני לא												
היכי דמי?												
אי דאורחה												
מ"ט דת"ק דאמר לא?												
ואי דלאו אורחה												
מ"ט דר"י?												
לא צריכא, כגון דאורחיה דידיה ולא אורחה דידיה												
כי אמרינן עולה עמו ואינה יורדת עמו - הני מילי מחיים, אבל לאחר מיתה לא	ת"ק סבר:											
אפילו לאחר מיתה.	רבי יהודה סבר:											
הלכה כרבי יהודה.	רב חסדא אמר מר עוקבא:											
מי שנשתטה, בית דין יורדין לנכסיו, וזנין ומפרנסין את אשתו ובניו ובנותיו ודבר אחר.	ואמר רב חסדא אמר מר עוקבא:											
מ"ש מהא דתניא:	רבינא לרב אשי:											
מי שהלך למדינת הים ואשתו תובעת מזונות, בית דין יורדין לנכסיו וזנין ומפרנסין את אשתו, אבל לא בניו ובנותיו ולא דבר אחר?	[תניא]											
ולא שאני לך בין יוצא לדעת ליוצא שלא לדעת?	א"ל: [רב אשי]											
מאי דבר אחר?												
זה תכשיט,	רב חסדא:											
צדקה.	רב יוסף:											
מ"ד תכשיט, כ"ש צדקה												
מ"ד צדקה, אבל תכשיט יהבינן לה, דלא ניחא ליה דתינוול.												
מי שהלך למדינת הים ומתה אשתו, ב"ד יורדין לנכסיו וקוברין אותה לפי כבודו.	רב חייא בר אבין אמר רב הונא:											
לפי כבודו ולא לפי כבודה?												
אימא: אף לפי כבודו												
הא קמ"ל: עולה עמו ואינה יורדת עמו ואפילו לאחר מיתה.												
האומר אם מתה לא תקברוה מנכסיו - שומעין לו.	רב מתנה:											
מ"ש כי אמר? דנפלי נכסי קמי יתמי, כי לא אמר, נמי נכסי קמי יתמי רמן												
אלא, האומר אם מת הוא לא תקברוהו מנכסיו - אין שומעין לו, לאו כל הימנו שיעשיר את בניו ויפיל עצמו על הציבור.												

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מח.
מזמרא													מח.
לעולם היא ברשות האב - עד שתכנס לרשות הבעל לנשואין.													מח.
מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל.													מח.
הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל - הרי היא ברשות האב.													מח.
מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל.													מח.
מאי לעולם?													מח.
לאפוקי ממשנה ראשונה													מח.
הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו ואוכלות בתרומה,	דתנן:												מח.
קמ"ל: לעולם.													מח.
מסר האב לשלוחי הבעל - הרי היא ברשות הבעל וכו'.													מח.
מסירתה לכל, חוץ מתרומה	רב:												מח.
אף לתרומה.	רב אסי:												מח.
לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לחופה	איתיביה רב הונא לרב אסי, ואמרי לה חייא בר רב לרב אסי:												מח.
לאו אמינא לכו לא תילו בתר איפכא? יכול לשנויי לכו: מסירתה זו היא כניסתה לחופה.	אמר להו רב:												מח.
לירושתה	שמואל:												מח.
לכתובתה.	ריש לקיש:												מח.
כתובתה מאי היא?													מח.
דאי מתה ירית לה													מח.
היינו דשמואל?													מח.
לומר: כתובתה מאחר מנה.	רבינא:												מח.
מסירתה לכל, אף לתרומה.	רבי יוחנן ורבי חנינא דאמרי תרוייהו:												מח.
הלך האב עם שלוחי הבעל, או שהלכו שלוחי האב עם שלוחי הבעל, או שהיתה לה חצר בדרך ונכנסה עמו ללין, אע"פ שכתובתה בבית בעלה, מתה - אביה יורשה.	מיתבי:												מח.
מסר האב לשלוחי הבעל, או שמסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, או שהיתה לו חצר בדרך ונכנסה עמו לשום נישואין, אע"פ שכתובתה בבית אביה, מתה - בעלה יורשה בד"א - לירושתה, אבל לתרומה - אין אשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה													מח.
תיובתא דכולהו תיובתא.													מח.
הא גופא קשיא													מח.
נכנסה עמו ללין	אמרת:												מח.
טעמא דללין, הא סתמא - לשם נישואין													מח.
נכנסה עמו לשם נישואין	אימא סיפא:												מח.
הא סתמא - ללין													מח.
סתמי סתמי קתני, סתם חצר דידיה - ללין, סתם חצר דידיה - לנשואין.	רב אשי:												מח.

<b>disputants-חולקים</b> ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- <b>story-מעשה</b> O	<b>statement-מימרא</b> ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! <b>proof-ראיה</b> ■
--	---



**Talmud Navigator**

כתובות-נערה שנתפתתה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
מימרא	תנא:														♦	מח:	
מסר האב לשלוחי הבעל וזינתה - הרי זו בחנק.	מנה"מ?														^	מח:	
אמר קרא: (דברים כ"ב) לזנות בית אביה - פרט לשמסר האב לשלוחי הבעל.	רבי אמי בר חמא:														!	♦	מח:
ואימא: פרט שנכנסה לחופה ולא נבעלה															;	מח:	
חופה בהדיא כתיבא: (דברים כ"ב) כי יהיה נערה בתולה מאורשה לאיש, נערה - ולא בוגרת, בתולה - ולא בעולה, מאורשה - ולא נשואה	רבא: אמר לי אמי:														!	■	מח:
מאי נשואה?															!	^	מח:
אילימא נשואה ממש															!	!	מח:
היינו בתולה ולא בעולה															!	;	מח:
אלא לאו שנכנסה לחופה ולא נבעלה.															!	!	מח: